

Phong cảnh lễ Phong thánh Mẹ Teresa thành Calcutta

Đức Phanxicô, Vị giáo hoàng đã phong thánh cho nhiều ứng viên: nhiều vị được thông qua quy trình đặc biệt: sự thánh thiện "cộng đồng".

Thanh Quảng sdb (Ateleia)

Vài tháng sau khi được chọn vào vị trí Giáo hoàng ngày 9 tháng 10 năm 2013, Đức Phanxicô đã tuyên dương nhà huyền bí người Ý, Mẹ Angela Foligno (1248–1309) là thánh, mà không thông qua tiến trình, cũng không có ngày phong thánh, không dùng công thức Latin để tôn Vị nữ tu dòng Phanxicô này nâng lên hàng hiển thánh, mà qua một nghi thức công bố một sắc lệnh đơn giản.

Công nhận lòng sùng kính của quần chúng

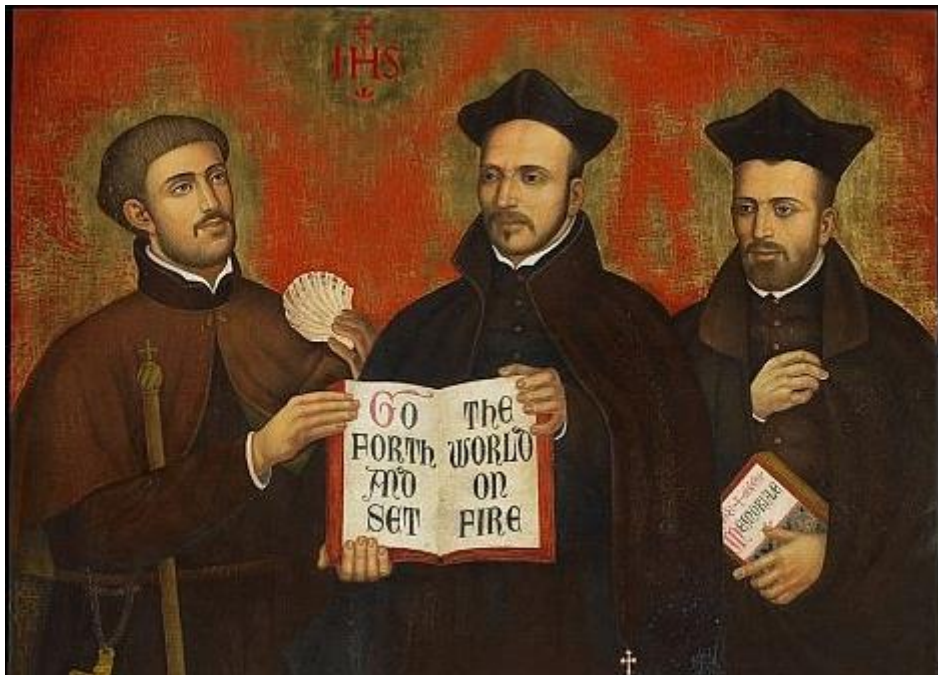
Trong Giáo hội Công giáo, tiến trình phong thánh thường phải mất một thời gian dài để được nhìn nhận là vị thánh. Vô số trường hợp bị bế tắc trong quá trình này. Tuy nhiên, hình thức phong thánh khá bất thường mà Đức Phanxicô xử dụng cho Mẹ Thánh Angela là đặc biệt. Nhiều vị giáo hoàng đã xử dụng hình thức đặc biệt này để xác nhận sự thánh thiện của những vị nổi tiếng về sự thánh thiện và là đối tượng của lòng sùng kính bình dân của quảng đại quần chúng qua một thời đại – qua nhiều thế kỷ.

Nói cách khác, họ từ lâu đã được **vox populi**, tiếng nôm na là dân chúng cho là "thánh", nhưng hồ sơ phong thánh của họ đã bị thất lạc trong tiến trình lịch sử. Đây là quá trình đặc biệt của cái gọi là phong thánh "theo lòng sùng kính bình dân, cộng đồng".

Thủ tục nhanh chóng này loại bỏ việc công nhận phép lạ được cho là do sự chuyển cầu của Vị tôn tử. Vì họ được lòng sùng kính không ngừng và danh tiếng về phép lạ, nên Giáo hoàng ngay lập tức công nhận lòng sùng kính có từ trước đối với ứng viên này mà loại bỏ các tiến trình và nghi lễ.

Đức Benedict XVI đã xử dụng sự công nhận tương tự này cho trường hợp Thánh Hildegard xứ Bingen, người cũng được công nhận là Tiến sĩ Giáo hội.

Sau đây là tổng quan về quy trình bình thường, một số ví dụ

Thánh Phanxicô Xaviê, Thánh Ignatius thành Loyola và Thánh Pierre Favre, những người đồng sáng lập Dòng Tên.

Trong những năm qua, Vị Giáo hoàng người Argentina đã thực hiện các cuộc phong thánh theo cộng đồng như vào ngày 17 tháng 12 năm 2013, ngài đã đưa linh mục Dòng Tên người Pháp Pierre Favre (1506-1546) vào danh sách các vị thánh. Linh mục này là bạn đồng hành với Thánh Ignatius thành Loyola, người đã tham gia vào việc thành lập Tu Hội Dòng Tên. Quyết định này, được ban hành vào ngày sinh nhật của ĐTC, Đức Jorge Mario Bergoglio, cho thấy lòng sùng kính cá nhân của Vị giáo hoàng này đối với vị thánh – mà ngài gọi là một tu sĩ Dòng Tên.

Tháng 4 năm sau, ĐTC tuyên bố ba lễ phong thánh cùng lúc, đó là lễ phong thánh cho cha Joseph de Anchieta (1534-1597), linh

mục Dòng Tên người Tây Ban Nha truyền giáo tại Brazil, François de Laval (1623-1708), nhà truyền giáo người Pháp là giám mục đầu tiên của Quebec ở Canada, và Marie of the Incarnation (1599-1672), nữ tu dòng Ursuline người Pháp, cũng là nhà truyền giáo Bắc Mỹ.

Vào ngày 5 tháng 7 năm 2019, một người Bồ Đào Nha, sống vào thế kỷ 16 là Bartholomew of the Martyrs (1514-1590), tổng giám mục của Braga, được đưa vào hàng ngũ các vị thánh qua một sắc lệnh.

Vào năm 2021 một lần nữa, vào ngày 24 tháng 4, Giáo hoàng đã công nhận sự thánh thiện của một phụ nữ người Ý dòng Đaminh, sống vào thời Trung cổ, Mẹ Margaret of Castello (1287-1320), theo một cách thể tương tự.

Các vị tử đạo dòng Cát Minh của Compiègne

Theo thông lệ, những cuộc phong thánh cụ thể này được thực hiện bởi một vị đại diện tối cao của Giáo hội – một cộng đồng rộng lớn, một giáo phận v.v.

Một nhóm phụ nữ Pháp khác cũng là một phần của một tiến trình phong thánh tương đương, đó là 16 nữ tu dòng Cát Minh Compiègne, tử đạo vào ngày 17 tháng 7 năm 1794, trong cuộc Cách mạng Pháp. Các sơ được biết đến trên toàn thế giới nhờ vào những cuộc đối thoại nổi tiếng mà Bernanos đã viết về các sơ. Trên thực tế, Đức Phanxicô đã trao hồ sơ này cho Bộ Phong thánh vào ngày 20 tháng 1 năm 2022.